

РЕШЕНИЕ

№ 40080

гр. София, 01.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав, в публично заседание на 24.11.2025 г. в следния състав:

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **9376** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84 ал.2 вр. чл.76б ал.1 т.2 от Закона за убежището и бежанците.

Образувано по жалба на З. Д. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданство и месторождение - С., с дата на раждане: 01.01.1996г., чрез адв. Б. Б. – САК с посочен съдебен адрес: [населено място].“Ц. С.“ № 63, вх.1, ет.1,офис 1,ел.адрес: [електронна поща] срещу решение № 84Х от 28.07.2025 на интервюиращ орган, Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС), с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила последваща молба вх.№ КП-01-5816 от 11.07.2025г.

Твърди се,че решението е незаконосъобразно, в нарушение на материалния закон и пренебрегване многобройни нови обстоятелства изложени в подадената последваща молба. В частност:

Не е анализирано твърдението,че е налице смяна на режима на Б. А. в С. и установяване контрол от страна на групировки с терористично минало и несигурен политически статут. Че е налице ескалация на въоръжените конфликти – бойни действия в Д. ез-Зор,А., Х. ,М., Джарабулус с над 200убитицивилни и десетки хиляди новоразселени/по доклади на международни организации/.

Налице са системни нарушения на чвешки права – произволни арести,публични екзекуции,атаки срещу болници и училища и т.н.

Хуманирана катастрофа – унищожена инфраструктура,липса на питейна вода,здрава грижа, електричество и т.н.

Пряка заплахата за жалбоподателя – произход от район с активни бойни действия, религиозна и етническа принадлежност/арабин, сунит/, който го поставя в риск от арест, насилствена мобилизация или разпра.

Твърди, че административният орган не е анализирал нито едно от посочените обстоятелства, въпреки тяхната обоснованост с многобройни доказателства към молбата, наместо това – решението е митово шаблонно. Позицията се изрично на едно решение на АССГ в което е посочено, че при наличие на фундаментални промени в подкрепата по произход, органът е длъжен да разгледа следващата молба по същество.

Изведените акценти от анализът на доклада на У. в решението на ответника не отразяват цялостно изложеното в посочения доклад, а именно – очертаните от жалбоподателя новонастъпили обстоятелства – нарушение на човешки права, нарушена инфраструктура, ескалация на конфликтите и пр.

С оглед изложеното претендира за нарушение на чл.35 АПК, чл.59 АПК и се позовава на т.2 от ТР № 4/2004 на ВАС съгласно което липсват мотиви, които водят до незаконосъобразност на акта.

Претендира за нарушение на ЗУБ и международното право, в частност – чл.75а ал.2 ЗУБ, тъй като новите обстоятелства не са резултат от субективната воля на молителя, а на обективно развитие на ситуацията в ирания. Нарушение на чл.33 от Женевската конвенция, тъй като връщането му в С. би го изложило на риск от смърт, изтезания и нечовешко отношение. Нарушение на забраната по чл.3 ЕКПЧОСК, както и на Директива 2011/95/ЕС задължаваща органите да предоставят субсидиарна закрила при наличие на сериозна и индивидуална заплахата.

Ответната страна изразява становище за неоснователност на жалбата с аргументи, аналогични с тези обективирани в оспорвания акт, които ще бъдат възпроизведени в относимата им част по-долу.

С оглед твърденията на страните, фактите по делото и предметът на служебна проверка съдът съобрази и приема:

На 11.07.2025г. З. Д. А. е подал последваща молба за предоставяне на международна закрила, заведена с вх. № КП-01-5816 по деловодният опис на ДАБ.

С решение № 1493/11.02.2025г. на председателя на ДАБ / влязло в сила, виж решение № 3399 от 07.04.2025г. по адм.д. № 508/2025г. на АС-Хасково и решение по адм.д. № 5461/2025г. на ВАС/ на лицето е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, респ. процесната молба се явява последваща.

По силата на чл. 76а ЗУБ преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2.

Така и при постановяване на процесното решение, интервюирания орган е събрал представените от чужденеца призива на ВКБООН за продължаване на защитата и подкрепа на кириците в и извън страната от 20.02.2025г., доклад на А. И. от 3 юли, 2024г., информации на местни организации и медии като reliefweb.info и правозащитна организация „Срийска мрежа за човешки права“, справки за С. въз основа източниците от интернет и справки за районите на Д. А., Х. и М. от 2025г. издадени от различни информационни източници и събрани от организацията LEGAL ME IN BULGARIA.

На база представените доказателства и изложени твърдения органа е приел, че не са налице законови основания за допускане на молбата до разглеждане, тъй като:

Информацията в подкрепа на твърденията му, че се опява за живота си е или неактуална

или не се отнася за района,където е живял и би се завърнал, или е неактуална или се отнася за лица с различен профил от неговият. В случая са посочени лични обстоятелства в противоречие със заявените в производството но предишната му молба. Твърденията му в последващата молба – че е кюрд,че е женен,че има деца, родителите му били убити а той ранен преди напускането н С., в т.ч. че е издирван от кюрдите за да стане участник в бойни действия и е скрил жена си и дезцата си в едно село за да бъдат отвлечени и използвани като средство да бъде принуден да умчатва в бойни действия органа квалифицира като напълно противоречащи на пръвоначално заявените от него, а именно – че е арабин,че не е женен,че майка му е починала а баща му е жив. В този смисъл няма как твърденията да са нови ,той като етносьт и семейното му положение вече са обсъждани.Успоредно с това е посочено,че няма конкретни твърдения,че новият режим в С. или групировки на които той не желае или не може да противодейства биха го преследвали по причини – раса, религия,пол,етнос, политически убеждения или социален статут.

На следващо място е посочено,че чужденецът се позовава на заплахата за живота си при завръщане в С. която би се породила от самото му присъствие на територията н страната. В тази връзка и чрез референция към чл. 9 ал.1 т.3 ЗУБ органа е разгледал ситуацията в Сирияотносима към неговото лично положения, а не общо и абстрактно. В тази връзка е звършено позцоваване на справка с вх. № от 21.07.2025г. на дирекция Международна дейност при ДАБ относно атуалната обществено-политическа обстановка в С., която е разгледано падането на режима на Б. А., назначаването на временен президентпомиряването на представители на бившия режим с временното правителство,Съгласието на Сирийските демократични сили да интегрират своите воени и граждански институции в структурите на новото правителство,сформраният на 02 март 2025г. седемчленен комитет за изготвяне конституционна харта и преход към демокрация. Възстановяването на С. от новите управляващи.Сформирането на преходно правителство от 29 март 2025г. и неговият разнороден етнически и религиозен състав, в т.ч. назначаване и на жена. Обявеното от президента на САЩ намерение за отмяна на санкциите спрямо С. от 13 май 2025г. Решението на федералния съвет на Ш. от 20 юни 2025г. за отмяна санкциите на С.. Приетите на 23 юни от Света но външни работи на ЕС заключения относно ситуацията в С.. В т.ч. ескалацията на израелска военна активност в седмичката 18-26 юни 2025г. и терористичното нападение от 22 юни 2025г. срещу църкватга „М. Е.“ в [населено място]. Посочено е още,че е налице завръщане от Турция на сирийципредставители на различни демографски групи,семейства,чиято мотивация включва,редом с другото и подобрена сигурност. Относно информация от ISW,че към 10.06.2025г. има сблъсъци между Сирийските демократични сили и 66та дивизия на Сирийската армия, засягаща райооните на идток от Р. като Мадан, А. Х. и мосга М. е прието,че тази сблъсъци не са посевместни, не засягат мирното население,не са предизвикали хаос и насилие,както твърди молителят,поради което и не могат да породят съмнение,че е налице беозгледно насилие в района където той би се завърнал.

В заключение е прието,че не е налице въоръжен конфликт на ниво на насилие водещо до общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице единствено поради присъствието му на тази територия.Интензитетът и мащабът на насилието не са такива,че всеки пребиваващ на територията на С. за е изправен пред реална,а не хипотетична опасност от убийство,нараняване или малтретиране,както и зцабраненти от ч.3 ЕКПЧОС посегателства. Не са налице и лични обстоятелства, които за сочат,че

лицето би станало специфична цел на таква насилие, поради личното му положение, в т.ч. работата му, ангажименти и/или подкрепа за въоръжени групировки или международни организации. Той е заявил, че няма отношения с армията и полицията и е нямал политическа дейност.

На тази база съдът приема:

Така постановеното решение е в съответствие с изискванията за компетентност по чл.146 т.1 АПК, от Р. Б., интервюиращ орган, притежаващ необходимата компетентност в производството по чл.76 а и сл. ЗУБ.

Решението е постановено в писмена форма и съдържа фактическите и правни съображения обосновавали крайният резултат, като в производството е обезпечено правото на участие на лицето, както и правата му по чл.76в ал.1 ЗУБ. В този смисъл постановеният акт е съобразен с изискванията за форма и съдържание и постановен при спазване на производствените правила съобразно чл.146 т.2 и т.3 АПК.

В допълнение с и писмо от 17.07.2025г. на жалбоподателя с изпратени указания относно реда за подаване и процедурата, която следва, като му е указано, че в 7-дневен срок може да представи писмени доказателства в подкрепа на искането си.

Що се касае до неговата обосновааност и съответствието му с материалния закон съдът съобрази:

Условията за допустимост на процесната молба са регламентирани в чл.13 ал.2 ЗУБ по силата на препращащата норма на чл.76а от с.з.

От своя страна разпоредбата на чл.13 ал.2 ЗУБ предвижда, че подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III.

Т.е. съществено нормативно изискване за преценка допустимостта на последваща молба се явява позоваването на нови обстоятелства от съществено значение било за личното положение на чужденеца било за държавата му по произход.

На първо място напълно правилно и обосновано интервюиращият орган е установил, че при първоначалната молба и понастоящем – при последващата молба лицето твърди коренно различни и взеимоизключващи се твърдения, както относно етническия си произход – веднъж, че е кюрд/последваща молба/, веднъж, че е арабин/първоначалната молба/ и проведено интервю, виж стр.257 и сл. от делото/ веднъж, че не е женен, веднъж, че е женен, веднъж, че родителите му били убити а той ранен преди напускането на С., в т.ч. че е издирван от кюрдите за да стане участник в бойни действия и е скрил жена си и децата си в едно село, веднъж, че внито върху него, нито върху негови близки е оказвано изобщо насилие и прочее и прочее.

В този смисъл не може да се приеме, че жалбоподателят твърди или доказва наличието на нови обстоятелства, а следва да се приеме, че си измисля различни факти, които евентуално да послужат за удовлетворяване на молбата. Кой факти точно жалбоподателят си измисля – дали тези при първоначално подадената молба и изложени в интервюто по нея или тези в настоящата молба за съда е индиферентно. Излагането на толкова драматично разминаващи се факти и то по отношение на толкова пряко засягащи лицето обстоятелства/семеино положение, етнически произход, заплаха срещу семейството му и прочее/ не позволяват не просто твърденията му да се възприемат като нови факти, а като годни да бъдат кредитирани изобщо.

Всъщност и макар да не е приложима в настоящото производство но по аргумент на по-

силното основание следва да се посочи, че по силата на чл.13 ал.1 т.4 ЗУБ/приложима в производството по първоначалната молба, молбата на чужденец за предоставяне на международна закрила се отхвърля като явно неоснователна, когато не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8, и молбата е явно неправдоподобна, тъй като твърдените от него факти са непоследователни, противоречиви или напълно невероятни.

Успоредно с това и след като се запозна с молбата, прибожените към нея доказателства и фактите по преписката съдът приема за правилен изводът на административния орган за липса на нови обстоятелства и факти от значение за личното му положение или държавата по произход на лицето.

От впоследствие подадената молба не става ясно изобщо какви са новите обстоятелства за личното му положение или за държавата му произход с потенциал за въздействие спрямо него.

Първоначалната му молба е подадена при действие на режима на Б. А., като в интервюто си той е посочил, че се опасява да не бъде извикан в армията, не иска да участва в армията и да се бие. Понастоящем и при подаване на последващата молба режима на Б. А. е сменен, т.е. заплахата, че ще бъде призован в армията да убива противниците на режима вече е отпаднала. В този смисъл правилно ответника е анализирал това обстоятелство, като следва да се посочи, че тази именно смяна на режима води и до отпадане изобщо на причините на лицето да търси закрила, докоето именно напрежението при действието на режима на А. е било в основата на неговата „бежанска история“.

Като продължение - от последващата му молба не става ясно нито налице ли е влошаване, нито в какво се изразява това влошаване, нито с какво ще бъдат застрашени негови неотменими права. В хипотеза в която лицето говори, че същите ще бъдат застрашени „пряко“ то би следвало да може да обоснове с какво и в какво се изразява тази заплахата. Подобни твърдения липсват. Единственото ясно и категорично твърдение впрочем е, че лицето не желае да се връща в С..

На следващо място – обосновано е прието, че всички позовавания на информационни източници относно въоръжени конфликти на територията на С. касаят области, различни от тази по произход/където би се върнал/ жалбоподателят. В тази връзка те са ирелевантни.

Освен това – в молбата си се позовава на данни относно бунтовническата партия Х. Т. Ал-Ш., за която А. И. пишат, че към края на 2023г. продължава да подлага на произволно задържане... Всъщност този източник визира период много преди дори подаване на първоначалната му молба и в този смисъл не може да послужи като основа за преценка за нови обстоятелства.

Следва да се посочи още, че изложените твърдения за обстановката в С. по никакъв начин не са обвързани с личното положение на лицето. Общото представяне на ситуацията не е свързано с него така, че да се приеме, че същата Първо подлежи на обстоен и реален анализ чрез допускане по същество и Второ, че има или би имала реално отношение към личното положение на жалбоподателя във всички аспекти на това понятие.

В. всички данни позволяват да се приеме, че реално ситуацията е подобрена от момента в който лицето е напуснало С.. В тази връзка безспорно е, че ситуацията все още не е напълно нормализирана, но е несравнима с тази в чиито контекст е подадена първоначалната молба. В тази връзка правилно ответника се е позовал и на международната оценка на събитията в С., в т.ч. отмяна на санкции от Швейцария и САЩ,

оценка от ЕС и прочее.

Съдът не може да подмине и твърдението в последващата му молба, че е съгласно чл.8 ЗУБ е бил тежко ранен при бомбардировка, не е отбил военна служба и може да бъде изложен на преследване, което рязко контрастира със заявеното от него няколко месеца по-рано в интервюто, че в С. върху него никога не е оказвано насилие и, че самият той никога не е бил свидетел на инцидент свързан със сигурността в района/виж въпроси 30 и 34/.

В допълнение следва да се посочи, че лошата пътна инфраструктура, бедността зесегнала част от населението и липсата на питейна вода не представляват основание за констатиране наличието на риск за живота, здравето и личността на жалбоподателя. В. проблемът с бедността, както и лошата инфраструктура и достъп до социални услуги е съществен и наличен в редица държави по света, при това – много от тях незасегнати от въоръжен конфликт. Тези условия следва да бъдат съотнесени към същност на понятието „стандарт и условия на живот“ и не следва да бъдат смесвани с преценката за наличие на основания по чл.13 ал.2 ЗУБ.

Успоредно с това и извън изложените от органа мотиви по преписката е приложена и справка относно С. от която се установява самостоятелен анализ на положението в страната по произходи в този смисъл и макар при липсващо твърдение от чужденеца следва да се приеме, че органа е извършил необходимата доказателствена и въз основа на нея – аналитична дейност.

В своето решение от 10 юни, 2021г. по дело С- С-921/19, LH, ECLI:EU:C:2021:478, Съдът в Л. посочва недвусмислено, че:

„ Все пак, когато кандидат подаде последваща молба за международна закрила, без да представи нови доказателствени факти, членки могат — както е посочено в съображение 36 от Директива 2013/32 и както следва от член 33, параграф 1, буква г) от Директива 2011/95, — да бъдат считани за недопустими в съответствие с принципа за пресъдено нещо“/виж т.33/.

И по аналогичен начин в т.36 от решението е посочено, че

„Така, на първо място, член 40, параграф 2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, буква г) от тази директива, първоначално последващо разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидат нови факти свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставен международна закрила, Директива 2011/95“.

Като, само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с член 40, параграф 3 от тази директива. Новите факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на международна закрила. Освен това, що се отнася до процедурата за проверка на допустимостта на последваща молба, тази процедура, предвидена в Директива 2013/32, да позволи на държавите членки да отхвърлят като недопустима всяка последваща молба, ако не съдържа нов елемент или факт, така че да се спазва принципът за пресъдено нещо във връзка с предходното решение./виж т.37/.

Посочената практика на СЕС е била потвърдена, като с решение от 9 септември 2021г. по дело С- 18/20, XY, ECLI:EU:C:2021:710, което настоящият състав ще си позволи да цитира в отнасящата му част за да бъдат избегнати всякакви допълнителни съмнения относно

понятието нови факти и обстоятелства и тяхната преценка, респ. утвърдените стандарти в практиката на СЕС по разглеждане и преценка на подобен род моли, а именно:

„33 Така, на първо място, следва да се отбележи, че член 40, параграф 2 от Директива 2013/32 предвижда, че допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, буква г) от тази директива е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за ли закрила по силата на Директива 2011/95 (решение от 10 юни 2021 г., *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid* (Нови елементи или нови факти), [C-921/19](#), [EU:C:2021:478](#), т. 36).

34 Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с член 40, параграф 3 от тази директива. Ако нови факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на закрила, *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid* (Нови елементи или нови факти), [C-921/19](#), [EU:C:2021:478](#), т. 37).

35 При това положение, макар текстът на член 40 от Директива 2013/32 да не изяснява понятието „нови елементи или факти“, последваща молба (решение от 10 юни 2021 г., *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid* (Нови елементи или факти), т. 29), член 40 все пак предвижда в параграфи 2 и 3, че тези нови елементи или факти, на които може да се основава молбата, са „появили“ или да са били „представени от кандидата“.

36 Следователно тези разпоредби ясно уточняват, че последваща молба може да се основава както на нови елементи или факти, които са били представени от кандидата, така и на нови елементи или факти, които са били представени от заявителя.

37 Така от този текст следва, че елемент или факт трябва да се счита за нов по смисъла на член 40, параграф 2, ако решението по предходната молба е било прието, без този елемент или този факт да са били доведени до внимание при определянето на статута на кандидата. Тази разпоредба не прави никакво разграничение в зависимост от това дали изтъкнати в подкрепа на последваща молба, са възникнали преди или след приемането на това решение. Като в заключение, почитаемият съд в Люксембург приема, че:

„С оглед на изложените по-горе съображения на първия въпрос следва да се отговори, че член 40, параграф 2 от Директива 2013/32 трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „нови елементи или факти“, които „са се появили или са били представени от кандидата“ по смисъла на тази разпоредба, включва елементите или фактите, настъпили след окончателното решение по първата молба за международна закрила, както и елементите или фактите, които са съществували още преди приемането на решението по първата молба, но са били изтъкнати от кандидата“.

На тази база съдът извърши съпоставка и с първоначално подадената молба от лицето, на базата на която установи, че настоящата, последваща молба не съдържа нито едно ново твърдение, което да не е било изтъкнато от кандидата при подаване първоначалната молба,

както и,че липсват твърдения относно наличието на пряка и непосредствена заплаха за самият него и или членовете на семейството му /извън вече констатираната ефимерност на личното му разбиране на „семейство“ и установеното пълно противоречие в показанията придаващо им манипулативен характер./.

Вспътително, в последващата си молба, лицето говори за „пълната си бежанска история“, което също контрастира с изложеното от него,че никога не е имал проблеми заради етнически произход, не е арестуван, не е осъждан в държавата си произходне е имал проблеми заради религията, не е бил член на въоръжена групировка, не е влизал с взаимоотношения с армията, не е бил дори свидетел на военни действия, не е оказвано насилие нито върху него нито върху членове на семейството му, но „не иска да се връща в С.“, на който фон при първоначално подадената молба сега излага или напълно противоречиви твърдения или излага общи,абстракти и неотносими към личното му положение твърдения, базирани на информационни източници. Твърдения явно насочени към изпълване на понятието „бежанска история“ със съдържание.

В заключение и що се касае до възраението,че интервюиращия орган не е изложил съображения дали отказът от предоставяне международна закрила няма да засегне или наруши други негови права гарантирани по ЕКПЗПЧОС чл.9 ЗУБ, следва да се посочи,че изложените от чужденецът твърдения са били разгледани и правилно оценени.

Както СЕС ясно посочва тези нови факти следва да са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставен международна закрила по силата на Директива 2011/95,респ. дали тези факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут. Видно от данните по преписката такива не са налице.

При липсата на посочени ясни и конкретни,относими към личността на чужденеца твърдения интервюиращият орган не може сам да си измисля факти,които хипотетично да анализира с оглед възможността да подведе същите под условието на чл.9 ЗУБ,най-малкото защото така ще излезне както от процесуалните рамки на настоящото производство,така и от неговият предмет.

С оглед изложеното процесната жалба се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

Поради изложеното и на основание чл. 172 ал.2 предл.четвърто АПК вр. чл.85 ал.3 ЗУБ, Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. Д. А., ЛНЧ [ЕГН], решение № 84Х от 28.07.2025 на интервюиращ орган, Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: